

Sullo sfondo del palcoscenico pende una grossa croce. Davanti c'è un tavolo che serve anche da altare. La scimmia delle due zitelle profana l'altare, esce di notte dalla gabbia e mangia l'ostia consacrata. Le due donne, frustrate, dalla sessualità repressa, rappresentate grottescamente con contorni stilizzati, non sanno perdonare l'atto della scimmia istintiva e libera, loro antagonista. Affidano l'orazione accusatoria e poi la formula della condanna a morte a due preti. Le prove a favore e le prove contrarie parlano delle ultime richieste del condannato a morte, del peccato, dell'innocenza e della libera volontà.

Gli attori ricoprono in modo eccellente le parti spiritualmente ironiche, il compito della „scimmia” in particolare è molto difficile, ma Gaetano Bruno riesce a evitare ogni cliché. Esprime una forza vitale sconfinata e nello stesso tempo assoggettamento, il suo martirio è bravura teatrale e bravura tecnica del palcoscenico. Ogni minuto dello spettacolo è meditato, composto; gli attori evocano un mondo particolare, i movimenti e i gesti sono stilizzati in maniera grottesca, tutto ha una sua precisa funzione. I costumi e le decorazioni contribuiscono a far risaltare gli eccellenti giochi teatrali, l'intensità della rappresentazione basta da sola a conquistare lo spettatore. Emma Dante e la sua compagnia godono già di fama internazionale, speriamo di poterli vedere un giorno anche a Budapest.

Ilona Fried

A színpad háttérében nagy kereszt függ. Előtte asztal van, mely egyben oltárként is szolgál. Ezt az oltárt gyalázza meg a két vénkisasszony majma, aki éjszakánként kiszökösik ketrecéből és megeszi a szentelt ostyát. A frusztrált, szexualitásukat elfojtó, groteszk módon stilizált kontúrokkal ábrázolt kisasszonyok nem tudják megbocsátani a velük ellentétben ösztönös és szabad majom tettét. Két papra bízzák felette a vádbeszédet, majd a halálos ítélet kimondását. Az érvek és ellenérvek a végző kérdésekről, a bűnről és az ártatlanságról, a szabad akaratról szólnak.

A szellemesen ironikus szerepeket a színészek kitűnően oldják meg, közöttük is különösen nehéz a „majom” feladata: Gaetano Brunónak sikerül minden kliséit elkerülnie. Szertelen eleterőt, ugyanakkor kiszolgáltatottságot sugároz, mártíruma színészi és színpadtechnikai bravúr. Az előadás minden perce végig gondolt, megkomponált, a színészek különös világot jelenítenek meg, a mozdulatok, gesztusok groteszk módon stilizáltak, mindennek megvan a pontos funkciója, a kitűnő színészi játékot a kosztümök és a díszletek is segítik, az előadás intenzitása magával ragadja a nézőt. Emma Dante és társulata immár nemzetközi elismertségnek örvend. Reméljük, egyszer Budapesten is láthatjuk őket.

Fried Ilona

